

כתיבי אפי' בר בריה ירית ליה לאב ואיכא סיבת נחלה משבטא דאמא לטבטא דאבא והבן שייך בתר האב לחודיה. תריץ הכי דלא מזהר קרא דכי תסוב אלא בשעת נישואין דבשעת נישואין מהיר דמסבין לה כי היכי דלא תסוב אבא של הבן והורשין גלי מהירי הואיל דנישאת למשפחת אביה. ומקשי רב יימר אי הכי כדמוקמת לה האי דכתב בקרא לאחר ממשפחת אביה מטה אביה ואמה מיבעי ליה ומשני איצ"ג דלא כתב בקרא ממשפחת מטה אביה ואמה משמע הכי דכי היא גוימי נכסים כדקיימי קיימי גלי רחמנא ממשפחת מטה אביה והוא הדין למשפחת אמא דאי כתב רחמנא לאחר ממשפחת מטה אביה והוא אמר אפי' איכא דאבא של בעל ממשפחת אמה של בה ואמו של בעל ממשפחת אביה של בת דהשתא מתעקרא נחלה משום דבעל שייך אחר אביו קמיל דאיכא לא אלא אביו משבט אביה ואמו משבט אמה כי הוי דמוקמי קראי שפיר: נתא בסבת הבן. ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממשטה למטה בסביבת הבן הכתוב מדבר בו. ובהאי לישנא איכא למשמע בין בסביבת הבן בין בסביבת הבעל אבל באידך לישנא ליכא למשמע מינה כי אם בסביבת הבעל לחוד

כי מינסבא לשבטא דאבא מתעקרא נחלת האם משבטא דאימא לשבטא דאבא כיון דלא אמר שכבר הוסבה ומשני דמנסבין לה וכו' ועל פ"ה יש לתמוה שאין זה שיטת גמרא דרז פפא דקשי לאציי אצרייתא ואציי לא מהדר מידי ועושה צעיא שלו בלשון קושיא ועוד דמסיק אציי שכבר הוסבה לא אמרינן ולפירושו הוה ליה למימר ודלמא דהא מספקא ליה ואין כספריס ודלמא ועוד דכלל הספריס גרסינן אמר ליה אציי דמשמע דאקושיא דאקשי ליה רז פפא מדבר לשנויי: ה"ג ר"ת תניא בסבת הבעל לא תסוב נחלה לצני ישראל ממטה למטה א (אחר) הרי בסבת הבעל הכתוב מדבר אמה אומר בסבת הבעל או אינו אלא למטה אחר הרי בסבת הבעל הכתוב מדבר דכמו שז"ל אומר לא תסוב נחלה ממטה למטה אחר הרי בסבת הבעל הכתוב מדבר דכמו שז"ל אומר לא תסוב נחלה ממטה למטה אחר הרי בסבת הבעל הכתוב מדבר דכ"ע מיהת קרא קמא בסבת הבן מאי משמע: הקונטרס לא אחי שפיר אמאי קרי

אי הכי האי לאחד נו'. וה"פ אציי האי קרא דוכל בת יורשת נחלה [במדבר לו] מספקא ליה אי דוקא קאמר לאחד ממשפחת מטה אציה תהיה לאשה אבל לשבט דאמה דידה לא חיישין או דלמא צעין נמי שיהא ממשפחת אמה והאי דקאמר משפחת אציה לאו דוקא דהוא הדין דצעין שיהא ממשפחת אמה כדלקמן במסקנא והכי קמבעיא ליה האי קרא דוכל בת יורשת נחלה ממטות הא אוקימנא [ק"ה]. צירשת שני מטות שהיא אציה משבט ראובן ואמה משבט שמעון ומתו וירשתן זו הבת ואמרה תורה לאחד ממשפחת מטה אציה תהיה לאשה והוא צבט ראובן עכשיו משמשא לאחד משבט ראובן ותלד בן וירשנה בנה או תמות וירשה בעלה הלא הבן הוא או הבעל הוא לצבט ראובן מתייחסים למשפחת אציה והנה נמלאת הנחלה שישיה מאמה שהיתה משבט שמעון הוסבה משבט שמעון לשבט ראובן והכתוב הזהיר לנו ולא תסוב נחלה לומר הזהירו בכל נשואי נשים שצבעת נישואין לא יוכלו לצבא לידי הסבת נחלה לא שנה הסבת נחלה אצ של אשה לא שנה הסבת נחלה אמה בתריויהו איכא למימר דקפיד קרא שלא תסוב למטה אחר ולקמיה פריך הא צעל כרחק קרא קאמר למשפחת מטה אציה וגו' אבל למשפחת אמה לא חייש וכיון דלא ו' שייך שמעינן מינה דהאי לא תסוב לא קפיד אלא אהאיה שירשת מאב ולאציי שמעינן לה לקמן [לעיל ע"ה] דאיכא למימר דמנסבין לה

18 (א) ומלא בסבת הבעל ולא תסוב כ"ל ומצית תניא בסבת הבן ממק: (ב) רשב"ם ד"ה אי וכו' ויוון דלא חייש שמעינן מינה: (ג) תוב"ד ד"ה ה"ג וכו' ומטה למטה בסבת הבעל כ"ל ומצית אחר הרי ממק ו"ג כך היא גירסת ר"ת תניא בסבת הבן מלא תסוב נחלה ממטה וכו' תניא בסבת הבעל ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה למטה אחר איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: במדבר לו ו

הגהות הב"ח

(א) גמ' ומלא בסבת הבעל ולא תסוב כ"ל ומצית תניא בסבת הבן ממק: (ב) רשב"ם ד"ה אי וכו' ויוון דלא חייש שמעינן מינה: (ג) תוב"ד ד"ה ה"ג וכו' ומטה למטה בסבת הבעל כ"ל ומצית אחר הרי ממק ו"ג כך היא גירסת ר"ת תניא בסבת הבן מלא תסוב נחלה ממטה וכו' תניא בסבת הבעל ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה למטה אחר איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: במדבר לו ו

מוסף תוספות

א. מרכיב למטה אחר וכדמפרש לה תלמודא ואיל. שס. ב. כי לילמד סתום מהמפורש. יט"ז. אבל בהסבת הבן לא קפיד רחמנא דירך אמו הוא. רמ"ז. שאין יורשת הבן בחשב כעיקרה. רש"י. ג. ובצנין בגמ' דכ"ע מיהת ממטה למטה אחר בהסבת הבעל הכתוב מדבר כלומר דבהך ספוקא פשיטא להו טפי, ובאידך לא פשיטא להו א' בהסבת הבן א' בהסבת הבעל לברייתא קמיתא וכו'ש לבתרייתא. רמ"ז.

ההיר לנו ולא תסוב נחלה לומר הזהירו בכל נשואי נשים שצבעת נישואין לא יוכלו לצבא לידי הסבת נחלה לא שנה הסבת נחלה אצ של אשה לא שנה הסבת נחלה אמה בתריויהו איכא למימר דקפיד קרא שלא תסוב למטה אחר ולקמיה פריך הא צעל כרחק קרא קאמר למשפחת מטה אציה וגו' אבל למשפחת אמה לא חייש וכיון דלא ו' שייך שמעינן מינה דהאי לא תסוב לא קפיד אלא אהאיה שירשת מאב ולאציי שמעינן לה לקמן [לעיל ע"ה] דאיכא למימר דמנסבין לה

ההיר לנו ולא תסוב נחלה לומר הזהירו בכל נשואי נשים שצבעת נישואין לא יוכלו לצבא לידי הסבת נחלה לא שנה הסבת נחלה אצ של אשה לא שנה הסבת נחלה אמה בתריויהו איכא למימר דקפיד קרא שלא תסוב למטה אחר ולקמיה פריך הא צעל כרחק קרא קאמר למשפחת מטה אציה וגו' אבל למשפחת אמה לא חייש וכיון דלא ו' שייך שמעינן מינה דהאי לא תסוב לא קפיד אלא אהאיה שירשת מאב ולאציי שמעינן לה לקמן [לעיל ע"ה] דאיכא למימר דמנסבין לה

גברא דדמי לה שאציו מראובן ואמו משמעון: א' ומשנינן דלמא שאני הפס שכבר הוסבה. כלומר לעולם אימא לך דקרא לא קפיד אם מוסבת נחלת אם למטה אחר שהרי צעל כרחק כבר הוסבה משעה שנפלה יורשת האם שמשבט שמעון לזו הבת שאציה משבט ראובן והיא מתייחסת למטה אציה נמלא שמענא הוסבה הנחלה של שמעון לשבט ראובן בלא נישואי הבת הלכך כי מנסבין לה לאחד ממשפחת מטה אציה שפיר דמי ולא קפיד קרא אלא אהאיה שהיא יורשת מאציה שלא תסוב למטה אחר דהיא שירשת מאציה כדקיימנא קיימא דאכתי בחוקת שצט ראובן אימא לנחלה שהבת על שם צבט ראובן מתייחסת. ואציי פריך ודלמא שכבר הוסבה לא אמרינן כלומר בשביל

גברא דדמי לה שאציו מראובן ואמו משמעון: א' ומשנינן דלמא שאני הפס שכבר הוסבה. כלומר לעולם אימא לך דקרא לא קפיד אם מוסבת נחלת אם למטה אחר שהרי צעל כרחק כבר הוסבה משעה שנפלה יורשת האם שמשבט שמעון לזו הבת שאציה משבט ראובן והיא מתייחסת למטה אציה נמלא שמענא הוסבה הנחלה של שמעון לשבט ראובן בלא נישואי הבת הלכך כי מנסבין לה לאחד ממשפחת מטה אציה שפיר דמי ולא קפיד קרא אלא אהאיה שהיא יורשת מאציה שלא תסוב למטה אחר דהיא שירשת מאציה כדקיימנא קיימא דאכתי בחוקת שצט ראובן אימא לנחלה שהבת על שם צבט ראובן מתייחסת. ואציי פריך ודלמא שכבר הוסבה לא אמרינן כלומר בשביל

הוסבה קאת אין לנו לומר לא חיישי תו אי מתעקרא לגמרי ומנסבין לה לגברא דהוא משבט ראובן מאציו ומתעקרא נחלת אם שירשת את זו שהיא מנחלת מטה שמעון אין לנו לומר כן שהרי לא תסוב כתיב [במדבר לו] דמשמע לא תסוב על ידי נישואין כלל שאע"פ שהוסבה קאת לא נוסף להסביה יותר ולעקרה לגמרי אלא נעשה לה תקנה שלא תעקר לגמרי כדלקמן [לעיל ע"ה] לפי שהיא יודע אציי שאפשר לעשות תקנה שלא תעקר נחלת האם כדלקמן הלכך פריך הכי ודלמא שכבר הוסבה לא אמרינן שאפשר צתקנה או דלמא קרא לא חייש האם הוסבה דלא קפיד אלא שנתשא לאחד ממטה אציה אבל לאציי שמעינן לה לא תסוב נחלה לא אמרינן שצבט ראובן מתייחסת למטה אציה נמלא שמענא הוסבה הנחלה של שמעון לשבט ראובן בלא נישואי הבת הלכך כי מנסבין לה לאחד ממשפחת מטה אציה שפיר דמי ולא קפיד קרא אלא אהאיה שהיא יורשת מאציה שלא תסוב למטה אחר דהיא שירשת מאציה כדקיימנא קיימא דאכתי בחוקת שצט ראובן אימא לנחלה שהבת על שם צבט ראובן מתייחסת. ואציי פריך ודלמא שכבר הוסבה לא אמרינן כלומר בשביל

ההיר לנו ולא תסוב נחלה לומר הזהירו בכל נשואי נשים שצבעת נישואין לא יוכלו לצבא לידי הסבת נחלה לא שנה הסבת נחלה אצ של אשה לא שנה הסבת נחלה אמה בתריויהו איכא למימר דקפיד קרא שלא תסוב למטה אחר ולקמיה פריך הא צעל כרחק קרא קאמר למשפחת מטה אציה וגו' אבל למשפחת אמה לא חייש וכיון דלא ו' שייך שמעינן מינה דהאי לא תסוב לא קפיד אלא אהאיה שירשת מאב ולאציי שמעינן לה לקמן [לעיל ע"ה] דאיכא למימר דמנסבין לה

תניא